

ЦЕЛУВА /тъжна и замислена /

Какво каза Борий? Нима обичам латинеца? Да! Вярно е! Какво каза деспота? Свободата е която му липсва... Свободата! Като клетка е тази кула за гордия орел... А не е ли и за мене - затвор? Все сама... Винаги сама... О! Не така ж си представях аз честта да бъда царица... /мръква съвсем. Градината е осветена само от лунната светлина /Светът е хубав само когато чуя тия стъпки... Тоя глас... Далече е цар Иваница. Една след друга следват кървави битки... И нямат край... /по една пзтека се задава стройната осанка на пленника, замислен и печален/ Ето го..

БАЛДУИН

/забелязва царицата, понечва да се върне назад, после спира при нея, покланя се, целува ръката и / Поздрав и почит, мадам!

ЦЕЛУВА /посочва място на пейката /

Нелеко е да се стои в такава душна вечер между четири стени! Откъм реката вее лека хладина! /мърка се кира Агатия Тиронит, която сякаш дири някого, тя ги забелязва, колебае се за миг, после се обажда и приближава / Ето и кира Агатия не може да намери покой!

АГАТИЯ

Поклон, твое величество! Дирих навсякъде, ала знаех че пак ще те намеря тук! Нашият гост може пак да ни разкаже някой спомен от чудния си живот... Той е научил малко гръцки, а аз знам жж фрушки, още от време-
Агнес
то когато бях горична на императрица жж, сестрата на френския крал. Тя беше съпруга на покойния василевс Андроник. След това се омъжи за ж войводата Теодор Врана...

БАЛДУИН

Теодор Врана? Той получи въз феод град Апрос... Благодарение нжжжж на родството си с френския крал. /Агатия тихо превежда/ Спомени? /вдиша и склани чело въз ръката си / По-добре нищо да си не спомням... Никога бях пак на крал Филип Август и държах края на мантията му... На турнира в Амиен се запознах с Мария дъо Шампан... Там победих в съзтезанията и получих корделата с цвета на хубавата девойка...